

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 43

(2008–2009)

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 27. februar 2009,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Avtale mellom Norge og Island vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster ble undertegnet i Reykjavik 3. november 2008. Fra norsk side ble undertegningen foretatt av utenriksminister Jonas Gahr Støre.

Avtalen regulerer utvinning av grenseoverskridende petroleumsforekomster i havområdene mellom Island og Jan Mayen. Den fastsetter vilkår for at en part skal kunne iverksette slik utvinning. Avtalen vil gjelde for hele delelinjen mellom norsk og islandsk kontinentalsokkel. Ettersom avtalen anses for å være av særlig viktighet, er Stortingets samtykke til inngåelse nødvendig i medhold av Grunnloven § 26, 2. ledd.

Et avtrykk av avtalen på norsk og engelsk følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Bakgrunn

Overenskomst mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen av 22. oktober 1981 fastsatte delelinjen mellom partenes respektive kontinentalsokler innenfor 200 nautiske mil fra kystene i dette området.

Videre inneholder Overenskomsten særlige regler for eventuell undersøkelse og utnyttelse av hydrokarbonforekomster i et nærmere angitt område av kontinentalsokkelen mellom Island og Jan

Mayen («samarbeidsområdet»). Overenskomsten var et resultat av tilrådninger fra en internasjonal forlikskommissjon nedsatt av Norge og Island. Deresom en av partene iverksetter hydrokarbonvirksomhet i sin del av samarbeidsområdet, har den andre parten ifølge Overenskomsten adgang til å delta med en andel på 25 %.

Ved tilleggsprotokoll av 11. november 1997 med Island ble kontinentalsokkelgrensen helt fram til Danmark/Grønlands sokkel fastlagt. Videre er grenselinjen for kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil i havområdet mellom Jan Mayen, fastlands-Norge og Island forespeilet i forhandlingsprotokoll av 20. september 2006 med Island og Danmark/Færøyene, i påvente av avklaringer i regi av Kommisjonen om kontinentalsokkelens yttergrenser, som er nedsatt med hjemmel i FNs havrettskonvensjon.

Islandske myndigheter informerte 20. mars 2007 norske myndigheter om at de hadde til hensikt å utlyse arealer for leting og utvinning av hydrokarboner i den nordøstlige delen av Islands kontinentalsokkel. Bakgrunnen for beslutningen var at det i 2001 ble foretatt seismiske undersøkelser i det aktuelle området som indikerte at det kunne være prospektivt.

På bakgrunn av de islandske planene ble det enighet om at det nå var behov for å komme frem til en avtale mellom Norge og Island om eventuelle grenseoverskridende hydrokarbonforekomster.

Islandske myndigheter utlyste den 22. januar 2009 arealer som ligger innenfor det samarbeidsområdet som følger av Overenskomsten fra 1981.

Det har vært avholdt fire forhandlingsmøter mellom partene, henholdsvis 7. mai 2007, samt 14. januar, 26. februar og 2. oktober 2008. De tre første møtene ble avholdt i Oslo, det siste i Reykjavik. Det har også vært ført uformelle drøftelser mellom partene ved flere anledninger. Under det siste forhandlingsmøtet ble omforente utkast til en avtale og en politisk forståelse i form av en forhandlingsprotokoll ferdigstilt. Fra norsk side har forhandlingene vært ledet av Utenriksdepartementet. Olje- og energidepartementet har deltatt i forhandlingene og har ellers vært løpende konsultert i prosessen.

3 Forholdet til folkeretten

Norge har tidligere inngått en rekke slike avtaler, særlig for Nordsjøen. Avtalen med Island bygger på og videreutvikler prinsippene nedfelt i disse avtalene. Den er i tråd med etablert folkerettslig praksis og legger opp til at hele det grenseoverskridende feltet skal utnyttes som en enhet, noe som er ressursmessig hensiktsmessig.

4 Nærmere om avtalens hovedinnhold

Avtalen vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster fastsetter vilkår for at en part skal kunne iverksette utvinning av en grenseoverskridende hydrokarbonforekomst. Et av disse vilkårene er at de to statene først inngår en unitiseringsavtale som regulerer den felles fordeling og utnyttelse av den enkelte forekomst. Avtalen setter opp en ikke-uttømmende liste over bestemmelser en slik unitiseringsavtale skal inneholde, gir regler for løsninger på eventuell oppstått uenighet og gir de fleste av avtalens regler anvendelse så langt de passer for hydrokarbonforekomster som krysser en eller flere av linjene som definerer det særskilte samarbeidsområdet mellom Island og Jan Mayen i henhold til Overenskomsten fra 1981.

Avtalen vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster vil gjelde for hele delelinjen mellom Norges kontinentalsokkel utenfor Jan Mayen og Islands kontinentalsokkel. Den vil derfor også omfatte den delen av grenselinjen som følger av tilleggsprotokoll av 11. november 1997 til overenskomst av 18. desember 1995 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Danmark om avgrensning av kontinentalsokkelen i området mellom Jan

Mayen og Grønland og om grensen mellom fiskerisonene i området og tilleggsprotokoll av 11. november 1997 til overenskomst av 28. mai 1980 mellom Norge og Island vedrørende fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål og den herav utledete overenskomst av 22. oktober 1981 om kontinentalsokkelen i området mellom Jan Mayen og Island (St.prp. nr. 35 (1997-1998)), samt den fremtidige grenselinjen mellom Norges og Islands kontinentalsokkel utenfor 200 nautiske mil i Norskehavet, jf. forhandlingsprotokoll av 12. september 2006 vedrørende avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil mellom Færøyene, Island og Norge i det sørlige Smutthav.

5 Forhandlingsprotokoll

I forbindelse med avtaleforhandlingene ble det også identifisert et behov for nærmere presisering av hvordan Overenskomsten fra 1981 skulle gjennomføres, særlig med tanke på de spesielle deltakerrettighetene den gir. I forbindelse med avtalens undertegning i Reykjavik 3. november 2008 undertegnet utenriksministeren også en forståelse i form av en forhandlingsprotokoll i tilknytning til Overenskomsten fra 1981. Protokollen er ikke av en slik karakter at Stortingets samtykke til inngåelse var nødvendig. Den engelske originalteksten og oversettelse til norsk følger vedlagt til orientering i vedlegg 2.

6 Merknader til de enkelte bestemmelser i avtalen

Avtalens fortale viser til Overenskomsten fra 1981 og andre relevante avtaler.

Art. 1 bestemmer at ingen av partene kan iverksette utvinning av grenseoverskridende hydrokarbonfelt uten at det er oppnådd enighet mellom partene om hvordan utvinningen av feltet skal foregå.

Art. 2 gir regler for det tilfelle at en part hevder at et hydrokarbonfelt som skal utvinnes er grenseoverskridende. Partene skal i så fall diskutere problemstillingen, og den part som hevder at feltet er grenseoverskridende skal fremlegge dokumentasjon på dette. Dersom en under drøftelsene kommer frem til at feltet er grenseoverskridende, skal det inngås en unitiseringsavtale som nærmere regulerer den felles fordeling og utnyttelse av dette feltet.

I art. 3 gis det en ikke-uttømmende liste over bestemmelser som en slik unitiseringsavtale skal

inneholde, herunder regler vedrørende informasjonsutveksling, nødvendige tillatelser, helse-, miljø- og sikkerhetstiltak samt innholdet i en felles operatøravtale.

Art. 4 pålegger partene å løse enhver form for uenighet raskest mulig. Dersom partene ikke kommer til enighet gjennom forhandlinger, skal tvisten forelegges en ad-hoc voldgiftsdomstol sammensatt etter nærmere bestemte kriterier, jf. art. 5. Dersom partene ikke oppnår enighet om fordelingen av et felt pålegger art. 6 dem å oppnevne en uavhengig ekspert som skal treffe en bindende avgjørelse om fordelingen av feltet.

I art. 7 gis begge parter mulighet til å be om en gjennomgang av fordelingen av et unitisert felt etter at hydrokarbonutvinning fra feltet. Anmodninger om reallokering av felt må baseres på substansiell og ny geologisk informasjon.

Etter art. 8 skal reglene i art. 2-7 gis anvendelse så langt de passer på alle hydrokarbonforekomster som overskrider en eller flere av grenselinjene fastsatt i art. 2 i Overenskomsten fra 1981. Opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om et felt overskrider nevnte grenselinjer skal samles inn og gjøres tilgjengelig for den annen part uten ugrunnet opphold.

Art. 9 presiserer at avtalen ikke vil prejudisere de respektive parters holdning med hensyn til spørsmål som ikke reguleres av denne avtalen. Dette innebærer at partenes syn på andre folkerettslige spørsmål ikke berøres av avtalen.

Art. 10 fastsetter avtalens ikrafttredelse til det tidspunkt partene skriftlig har meddelt hverandre at de nødvendige interne prosedyrer er fullført.

Avtalen inngås på norsk, islandsk og engelsk, hvorav den engelske teksten har forrang.

Avtalen inneholder ingen bestemmelser om hvor lenge den skal gjelde. Den inneholder heller ingen bestemmelser om oppsigelse. I samsvar med folkerettens regler forutsettes den å være i kraft på ubestemt tid.

7 Forholdet til norsk rett

Avtalen nødvendiggjør ikke lov- eller forskriftsendringer.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

Inngåelse av avtalen vil ikke medføre nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser. Avtalen vil muliggjøre en rimelig og effektiv fordeling av potensielle petroleumforekomster langs delinjen mellom de to landenes kontinentalsokkel, og vil kunne få stor betydning i så henseende.

9 Vurdering

De islandske planene om petroleumsvirksomhet i områder nær grenselinjen for kontinentalsokkelen mellom Island og Jan Mayen gjør det nødvendig å inngå en avtale om eventuelle grenseoverskridende felt. Det er også nødvendig å avklare hvordan bestemmelsene i Overenskomsten fra 1981 for samarbeidsområdet skal fortolkes og gjennomføres i denne sammenheng. Avtalen bygger på flere lignende avtaler Norge tidligere har inngått med andre stater og erfaringene med utnyttelse av slike felt.

Den fremforhandlede avtaleteksten gjenspeiler moderne statspraksis og etablerte prinsipper samtidig som den videreutvikler og presiserer disse. Avtalens bestemmelser er mer detaljerte og presise enn i tidligere avtaler. Dette gir en større grad av forutsigbarhet både for myndighetene og for kommersielle aktører i fremtiden. Avtalen danner også et godt grunnlag for senere forhandlinger om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster med andre stater.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster

I

Stortinget samtykker i inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster.

Vedlegg 1**Agreement
between Norway and
Iceland concerning
transboundary hydrocarbon
deposits**

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of Iceland,

Desiring to maintain and strengthen the good neighbourly relations between Norway and Iceland, and

Referring to the Agreement of 22 October 1981 between Norway and Iceland on the Continental Shelf in the Area between Iceland and Jan Mayen, the Additional Protocol of 11 November 1997 to the Agreement between the Governments of Norway and Iceland on Fisheries and Continental Shelf Issues and the Agreement between the Governments of Norway and Iceland on the Continental Shelf between Iceland and Jan Mayen, and the Agreement between Norway and Iceland concerning the delimitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles to be concluded on the basis of the Agreed Minutes of 20 September 2006 on the Delimitation of the Continental Shelf beyond 200 Nautical Miles between the Faroe Islands, Iceland and Norway in the Southern Part of the Banana Hole of the Northeast Atlantic,

Have agreed as follows:

Article 1

Neither Party can begin exploitation of any hydrocarbon deposit which extends to the continental shelf of the other Party until agreement on the exploitation of the deposit as a unit is reached between the Parties.

Article 2

1. If the existence of a hydrocarbon deposit in or on the continental shelf of one of the Parties is established and the other Party is of the opinion that the said deposit extends to its continental shelf, the latter Party may notify the former Party accordingly and, at the same time, submit the data on which it bases its opinion.

**Avtale
mellom Norge og Island om
grenseoverskridende
hydrokarbonforekomster**

Kongeriket Norges regjering og Islands regjering,
som ønsker å bevare og styrke det gode naboforholdet mellom Norge og Island, og

som viser til overenskomsten av 22. oktober 1981 mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, til tilleggsprotokollen av 11. november 1997 til Overenskomst mellom Norge og Island vedrørende fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål og Overenskomst mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, og til overenskomsten mellom Norge og Island om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil, som skal inngås på grunnlag av forhandlingsprotokollen av 20. september 2006 om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil mellom Færøyene, Island og Norge i det sørlige Smutthav,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

En part kan ikke igangsette utvinning av hydrokarbonforekomster som strekker seg inn på den annen parts kontinentalsokkel, før det er oppnådd enighet mellom partene om utnyttelse av forekomsten som en enhet.

Artikkel 2

1. Dersom det påvises en hydrokarbonforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den annen part er av den oppfatning at forekomsten strekker seg inn på dennes kontinentalsokkel, kan den sistnevnte part ved fremleggelse av det materiale oppfatningen støttes på, gjøre dette gjeldende overfor førstnevnte part.

2. If such an opinion is submitted, the Parties shall initiate discussions on the extent of the deposit and the possibility for its exploitation. In the course of these discussions, the Party initiating them shall support its opinion with further evidence from geophysical data and/or geological data, including any available drilling data, and both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions.
3. If it is established during these discussions that the deposit extends to the continental shelf of both Parties and that the deposit on the continental shelf of the one Party can be exploited wholly or in part from the continental shelf of the other Party, or that the exploitation of the deposit on the continental shelf of the one Party would affect the possibility of exploitation of the deposit on the continental shelf of the other Party, agreement on the apportionment of the deposit between the Parties and on the exploitation of it as a unit shall be reached at the request of one of the Parties, including as to the appointment of a unit operator, the manner in which any such deposit shall be most effectively exploited and the manner in which the proceeds relating thereto shall be apportioned. Such agreement shall be reached in the form of a Unitisation Agreement.

Article 3

The Unitisation Agreement to be agreed by the Parties in accordance with Article 2, paragraph 3, concerning the exploitation of a defined transboundary hydrocarbon deposit shall include the provisions set out below:

1. The transboundary hydrocarbon deposit to be exploited as a unit shall be defined (latitudes and longitudes normally shown in a separate attachment).
2. The geographical and geological characteristics of the transboundary hydrocarbon deposit and the methodology used for data classification shall be described. The legal persons holding rights to exploit the transboundary hydrocarbon deposit as a unit shall have equal access to any geological data used as a basis for such geological characterisation.
3. The estimated total amount of the reserves in place in the transboundary hydrocarbon deposit shall be stated. The methodology used for such calculation shall be stated. The appor-

2. Dersom en slik oppfatning gjøres gjeldende, skal partene innlede drøftelser om forekomstens utstrekning og muligheten for utnyttelse. Under disse drøftelser skal den part som har tatt initiativet til drøftelsene, underbygge sin oppfatning med ytterligere dokumentasjon av geofysiske og/eller geologiske data, herunder boredata når slike måtte foreligge, og begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelser.
3. Dersom det under drøftelsene konstateres at forekomsten strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, og at forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel helt eller delvis vil kunne utnyttes fra den annen parts kontinentalsokkel, eller at utnyttelsen av forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, skal det på begjæring fra en av partene oppnås enighet om fordeling av forekomsten mellom partene og om utnyttelse av den som en enhet, herunder om hvordan oppnevning av en fellesoperatør skal skje, hvordan forekomsten kan utnyttes mest mulig effektivt, og om hvordan utbyttet skal fordeles. Slik avtale skal skje i form av en unitiseringsavtale.

Artikkel 3

Unitiseringsavtalen som skal inngås mellom partene i samsvar med artikkel 2 nr. 3 om utnyttelse av en nærmere angitt grenseoverskridende hydrokarbonforekomst, skal omfatte blant annet følgende bestemmelser:

1. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som skal utnyttes som en enhet, skal være klart angitt (breddegrader og lengdegrader, vanligvis inntatt i et eget tillegg).
2. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomstens geografiske og geologiske egenskaper samt hvilken metode som benyttes ved klassifisering av data, skal være nærmere beskrevet. De juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte forekomsten som en enhet, skal ha lik tilgang til de geologiske data som ligger til grunn for slike geologiske karakteristikk.
3. Antatt samlede reserver i den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten skal oppgis. Det skal oppgis hvilken metode som er benyttet for anslaget. Det skal angis hvordan reservene

- tionment of the reserves between the Parties shall be set out (normally in a separate attachment).
4. Each Party shall be entitled to copies of all geological data, as well as all other data of relevance for the unitised hydrocarbon deposit, and which are gathered in connection with the exploitation of the hydrocarbon deposit.
  5. The two Parties shall individually grant all necessary authorisations required by their respective national laws for the development and operation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Agreement between Norway and Iceland concerning transboundary hydrocarbon deposits.
  6. Each Party shall require the relevant legal persons holding rights to explore for and produce hydrocarbons on its respective side of the delimitation line to enter into a Joint Operating Agreement between them to regulate the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Unitisation Agreement.
  7. The following provisions shall apply in relation to the Joint Operating Agreement:
    - The Joint Operating Agreement shall refer to the Unitisation Agreement to ensure that the provisions contained therein shall prevail.
    - The Joint Operating Agreement shall be subject to approval by both Parties. Such approval shall be given with no undue delay and shall not be unduly withheld.
    - A unit operator shall be appointed as the joint agent of the legal persons holding the rights to exploit the defined transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the principles set out in the Unitisation Agreement. The appointment of, and any change of, the unit operator shall be subject to prior approval by the two Parties.
  8. Subject to its national laws, neither Party shall withhold a permit for the drilling of wells by, or on account of, the legal persons holding rights to explore for and produce hydrocarbons on its respective side of the delimitation line for purposes related to the determination and apportionment of the transboundary hydrocarbon deposit.
  9. In due time before the production of hydrocarbons from the transboundary hydrocarbon deposit is about to cease, the two Parties shall agree on the timing of cessation of the production from the transboundary hydrocarbon deposit.
- er fordelt mellom partene (vanligvis i et eget vedlegg).
4. Hver av partene skal ha kopi av alle geologiske data samt alle øvrige data som er av betydning for, og er innhentet i forbindelse med utnyttelsen av, den unitiserte hydrokarbonforekomsten.
  5. De to partene skal hver for seg gi alle nødvendige autorisasjoner som kreves i henhold til deres nasjonale lovgivning ved utbygging og drift av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med Overenskomsten mellom Norge og Island om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster.
  6. Hver av partene skal pålegge vedkommende juridiske personer som innehar rettighetene til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner på deres respektive side av delelinjen, å inngå en samarbeidsavtale seg imellom for å regulere utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med unitiseringsavtalen.
  7. Følgende bestemmelser skal gjelde for samarbeidsavtalen:
    - Samarbeidsavtalen skal vise til unitiseringsavtalen for å sikre at bestemmelsene i sistnevnte avtale går foran.
    - Samarbeidsavtalen skal godkjennes av begge parter. Godkjennelse skal gis uten ugrunnet opphold og skal ikke holdes tilbake uten grunn.
    - Det skal oppnevnes en fellesoperatør som skal fungere som en felles representant for de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte den angitte hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med de prinsipper som er fastsatt i unitiseringsavtalen. Utpeking og eventuelt bytte av fellesoperatøren skal godkjennes av de to partene på forhånd.
  8. Med mindre annet følger av den nasjonale lovgivning, skal en part ikke holde tilbake en boretiltattelse til, eller på vegne av, de juridiske personer som innehar rettighetene til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner på partens respektive side av delelinjen med henblikk på å fastsette og fordele den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten.
  9. De to partene skal bli enige om en tidsplan for produksjonsavslutning i god tid før produksjonen av hydrokarboner fra den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten avsluttes.

10. The two Parties shall consult each other with a view to ensuring that health, safety and environmental measures are taken in accordance with the national laws of each Party.
11. Each Party shall be responsible for inspection of hydrocarbon installations located on its continental shelf and for the hydrocarbon activities carried out thereon in relation to the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit. Each Party shall ensure inspectors of the other Party access to such installations on request, and that they have access to relevant metering systems on the continental shelf or in the territory of either Party. Each Party shall also ensure that relevant information is given to the other Party on a regular basis to enable it to safeguard its fundamental interests including, but not limited to health, safety, environment, hydrocarbon production and metering.
12. A right to explore for and produce hydrocarbons awarded by one Party, and which applies to a transboundary hydrocarbon deposit that is subject to unitisation in accordance with the Agreement between Norway and Iceland concerning transboundary hydrocarbon deposits, shall not be altered or assigned to new legal persons without prior consultation with the other Party.
10. De to partene skal konsultere hverandre for å sikre at det iverksettes helse-, miljø- og sikkerhetstiltak i samsvar med hver parts nasjonale lovgivning.
11. Partene skal ha ansvaret for inspeksjon av hydrokarboninstallasjoner som befinner seg på deres respektive del av kontinentalsokkelen, og for hydrokarbonvirksomheten som utføres der i forbindelse med utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten. Partene skal påse at den annen parts inspektører på anmodning får adgang til disse installasjonene, og at de har tilgang til relevante målesystemer på begge parters kontinentalsokkel eller territorium. Videre skal partene påse at den annen part regelmessig mottar relevant informasjon, slik at parten kan ivareta sine grunnleggende interesser, herunder, men ikke begrenset til, helse, miljø, sikkerhet, hydrokarbonproduksjon og -måling.
12. Rettigheter til undersøkelse etter og utvinning av hydrokarboner som tildeles av en part, og som gjelder en grenseoverskridende hydrokarbonforekomst som er gjenstand for unitisering i henhold til overenskomsten mellom Norge og Island om grenseoverskridende hydrokarbonforekomster, kan ikke endres eller overdras til andre juridiske personer uten at den annen part er konsultert.

Article 4

The Parties shall make every effort to resolve any disagreement as rapidly as possible. If, however, the Parties fail to agree, they shall jointly consider all other relevant options for resolving the impasse.

Article 5

If the Parties fail to agree on exploitation of a transboundary deposit as a unit, the disagreement shall be resolved by negotiation. If any such dispute cannot be resolved in this manner or by any other procedure agreed to by the Parties the dispute shall, at the request of either Party, be submitted to an ad hoc arbitral tribunal composed as follows:

Each Party shall designate one arbitrator, and the two arbitrators so designated shall elect a third arbitrator, who shall be the Chairman. The Chairman shall not be a national of or habitually reside in Norway or Iceland. If either Party fails to designate an arbitrator within three months of a request to do so, either Party may request the President of the

Artikkel 4

Partene skal gjøre sitt ytterste for å løse enhver uenighet så raskt som mulig. Hvis partene ikke blir enige, skal de i fellesskap vurdere alle øvrige muligheter som foreligger for å bringe den fastlåste situasjon til opphør.

Artikkel 5

Dersom partene ikke blir enige om utnyttelse av en grenseoverskridende forekomst som en enhet, skal uenigheten løses ved forhandlinger. Enhver tvist som ikke kan løses på denne måten, eller på noen annen måte som de to partene måtte bli enige om, skal på anmodning fra en av partene forelegges en voldgiftsdomstol, sammensatt på ad hoc-grunnlag som følger:

Hver part skal utpeke en voldgiftsdommer, og de to voldgiftsdommerne som er utpekt på denne måten, skal velge en tredje dommer, som skal være formann. Formannen må ikke være borger av eller ha sin faste bopel i Norge eller Island. Dersom en av partene ikke har oppnevnt en voldgiftsdommer innen tre måneder etter at den er blitt anmodet om

International Court of Justice to appoint an arbitrator. The same procedure shall apply if, within one month of the designation or appointment of the second arbitrator, the third arbitrator has not been elected. The tribunal shall determine its own procedure, save that all decisions shall be taken, in the absence of unanimity, by a majority vote of the members of the tribunal. The decisions of the tribunal shall be binding upon the Parties.

Article 6

If the Parties fail to agree on the apportionment of the deposit between themselves, they shall appoint an independent expert to determine the apportionment. The decision of the independent expert shall be binding upon the Parties.

Article 7

Each Party may after commencement of production from the unitised field request discussions to be initiated on review of the apportionment of the deposit. Any request for reapportionment must be based on substantial new geological information. Both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions. The Parties may on this basis agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 8

1. The provisions of Articles 2-7 of this Agreement shall, where applicable, apply *mutatis mutandis* to any hydrocarbon deposit which may extend across one or more of the lines defined in Article 2 of the Agreement of 22 October 1981 on the Continental Shelf in the Area between Iceland and Jan Mayen, subject to Article 8, paragraph 2, of that Agreement.
2. Each Party shall ensure that all data necessary to establish whether a hydrocarbon deposit extends beyond one or more of the lines defined in Article 2 of the said Agreement of 22 October 1981 are collected and shall submit all such data to the other Party without undue delay.

det, kan hver av partene be presidenten for Den internasjonale domstol om å utpeke en voldgiftsdommer. Den samme fremgangsmåte kommer til anvendelse dersom den tredje voldgiftsdommeren ikke er valgt senest én måned etter at den andre voldgiftsdommeren er utpekt. Domstolen fastsetter selv sine rettergangsregler, bortsett fra at alle domstolens avgjørelser skal treffes ved stemmeflertall dersom det ikke oppnås enstemmighet. Voldgiftsdomstolens avgjørelser skal være bindende for partene.

Artikkel 6

Dersom partene ikke blir enige om fordelingen av forekomsten seg imellom, skal de oppnevne en uavhengig ekspert for å avgjøre fordelingen. Avgjørelsen skal være bindende for de to partene.

Artikkel 7

Hver av partene kan be om at det innledes drøftelser, etter at produksjonen fra det unitiserte feltet er igangsatt, for å revurdere fordelingen av forekomsten. En anmodning om ny fordeling må være basert på vesentlige og nye geologiske data. Begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelser. Partene kan på dette grunnlag bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 8

1. Bestemmelsene i artikkel 2–7 i denne Avtale skal, der det er aktuelt, få tilsvarende anvendelse på enhver hydrokarbonforekomst som strekker seg ut over en eller flere av de koordinater som er gitt i artikkel 2 i Overenskomst av 22. oktober 1981 om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, i henhold til artikkel 8 annet ledd i nevnte overenskomst.
2. Hver part skal sørge for å innhente alle data som kreves for å fastslå om en hydrokarbonforekomst strekker seg ut over en eller flere av de koordinater som er gitt i artikkel 2 i nevnte overenskomst av 22. oktober 1981, og skal legge alle slike data fram for den annen part uten ugrunnet opphold.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster

Article 9

This Agreement is without prejudice to the respective Parties» views on questions that are not governed by this Agreement, including questions relating to the exercise of sovereign rights or jurisdiction under international law.

Article 10

This Agreement enters into force when the Parties have notified each other in writing that the necessary internal procedures have been completed.

Done at ... on the ... day of ... .. in the Norwegian, Icelandic and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For Norway

For Iceland

Artikkel 9

Denne avtale vil ikke prejudisere de respektive parter holdning med hensyn til spørsmål som ikke reguleres av denne avtale, herunder spørsmål om utøvelse av suverene rettigheter eller jurisdiksjon etter folkeretten.

Artikkel 10

Denne avtale trer i kraft når partene skriftlig har meddelt hverandre at de nødvendige interne prosedyrer er gjennomført.

Utferdiget i ... den ... .. på norsk, islandsk og engelsk, med samme gyldighet for hver av tekstene. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.

For Norge

For Island

Vedlegg 2**Agreed Minutes concerning the Right of Participation pursuant to Articles 5 and 6 of the Agreement of 22 October 1981 between Norway and Iceland on the continental shelf in the area between Iceland and Jan Mayen**

In accordance with the Agreement of 22 October 1981 between Norway and Iceland on the continental shelf in the area between Iceland and Jan Mayen, Norway and Iceland, hereinafter referred to as «the Parties», have the right to participate with a share of 25 percent in petroleum activities on the other Party's continental shelf, in conformity with the terms of the said Agreement.

The Parties agree that the following procedures shall apply in relation to these rights of participation.

1. Before a Party announces an area, for which applications for exploration and production licences may be submitted, within the area defined in Article 2 of the Agreement, that Party shall inform the other Party about the forthcoming announcement.
2. The announcement shall include information concerning the other Party's right of participation and hence, its right to also have access to all applications with appurtenant documentation.
3. A copy of all applications with appurtenant documentation shall be submitted by the awarding Party to the other Party with no undue delay after they have been received.
4. The awarding Party shall consult the other Party when formulating mandatory work programmes for licences to be awarded and shall ensure the other Party timely access to relevant information in that respect.
5. In order to enable the other Party to make an informed decision on whether to exercise its right of participation, and if so to what extent, the

Forhandlingsprotokollom rett til deltakelse i henhold til artikkel 5 og 6 i Overenskomst av 22. oktober 1981 mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen

I henhold til Overenskomst av 22. oktober 1981 mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, har Norge og Island, heretter kalt «partene», rett til å delta med en andel på 25 prosent i petroleumsvirksomhet på den annen parts kontinentalsokkel, i samsvar med bestemmelser i nevnte overenskomst.

Partene er enige om at følgende prosedyrer kommer til anvendelse med hensyn til disse deltakerrettighetene:

1. Før en part utlyser et areal, for hvilket det kan fremmes søknader om undersøkelses- og utvinningstillatelse, som ligger innenfor området angitt i artikkel 2 i overenskomsten, skal vedkommende part underrette den annen part om den forestående utlysingen.
2. Utlysingen skal inneholde opplysninger om den annen parts rett til å delta og følgelig også til å få tilgang til alle søknader med tilhørende dokumentasjon.
3. Den tildelende part skal sende kopi av samtlige søknader med tilhørende dokumentasjon til den annen part uten ugrunnet opphold etter at søknadene er mottatt.
4. Den tildelende part skal konsultere den annen part under arbeidet med å utforme bindende arbeidsprogrammer for de tillatelser som skal tildeles, og skal i den forbindelse påse at den annen part har tilgang til relevant informasjon til rett tid.
5. For at den annen part skal kunne treffe en informert beslutning om den skal benytte seg av sin rett til deltakelse, og i så fall i hvilken utstrek-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge og Island av 3. november 2008 vedrørende grenseoverskridende hydrokarbonforekomster

awarding Party shall without undue delay forward to the other Party plans and proposals to award licences, including all work programmes and other draft documents.

6. Within 30 days of receipt of all information referred to in paragraph 5, the other Party shall notify the awarding Party of its decision on whether to exercise its right of participation, and if so to what extent. With regard to Iceland's right of participation pursuant to Article 5 of the Agreement, such notification may be given up to 30 days after a notification, with appurtenant documentation, from Norway that a hydrocarbon deposit has been declared commercial. Norway shall inform Iceland when a decision-making process for a declaration on commercialization of a hydrocarbon deposit has been initiated and shall submit all relevant information to Iceland.
  7. Each Party has the right to transfer its share – in whole or in part – in any licence awarded to it by the other Party in accordance with the Agreement, subject to prior consultation and in accordance with the awarding Party's national legislation.
  8. Participation rights shall be exercised on the basis of a licence and within the framework of a joint venture agreement. A Party deciding to participate in the petroleum activities on the continental shelf of the other Party shall either itself be a party to the joint venture agreement or appoint a legal person to hold this position on its behalf.
  9. The joint venture agreement shall contain voting rules which in a balanced manner both reflect the participating interest and protect a minority interest. The joint venture agreement shall contain provisions allowing a participant to individually decide whether or not to take part in a particular field development plan for hydrocarbon deposits, and the right to assign a participating interest.
  10. The procedures set out in these Agreed Minutes do not affect the particular provisions contained in Articles 5 and 8 of the Agreement of 22 October 1981 between Norway and Iceland on the continental shelf in the area between Iceland and Jan Mayen.
6. Den annen part skal senest 30 dager etter at den har mottatt all informasjon som nevnt i punkt 5, underrette den tildelende part om den benytter seg av sin rett til deltakelse, og i så fall i hvilken utstrekning. Når det gjelder Islands deltakerrett i henhold til overenskomstens artikkel 5, kan underretning gis inntil 30 dager etter at Norge har gitt underretning, med tilhørende dokumentasjon, om at en hydrokarbonforekomst er blitt erklært kommersielt drivverdig. Norge skal underrette Island når det er igangsatt en beslutningsprosess for å få erklært en hydrokarbonforekomst kommersielt drivverdig, og skal fremlegge all relevant informasjon for Island.
  7. En part har rett til – helt eller delvis – å overføre sin andel i en tillatelse den er tildelt av den annen part i henhold til overenskomsten, etter forutgående konsultasjon og i samsvar med den tildelende parts nasjonale lovgivning.
  8. Deltakerrettigheter skal utøves på grunnlag av en tillatelse og innenfor rammen av en avtale om fellesforetak (joint venture). Dersom en part beslutter å delta i petroleumsvirksomhet på den annen parts kontinentalsokkel, skal førstnevnte part enten selv være part i en slik avtale eller utpeke en juridisk person som skal inneha denne posisjonen på partens vegne.
  9. Avtalen om fellesforetak skal inneholde avstemningsregler som på en balansert måte gjenspeile eierinteressene og samtidig beskytter minoritetsinteressene. Avtalen om fellesforetak skal inneholde bestemmelser som gir en deltaker adgang til selv å bestemme om den skal delta i en bestemt feltutbyggingsplan for en hydrokarbonforekomst, samt rett til å overdra en eierinteresse.
  10. De prosedyrer som er fastsatt i denne forhandlingsprotokoll, berører ikke de særlige bestemmelser som er inntatt i artikkel 5 og 8 i Overenskomst av 22. oktober 1981 mellom Norge og Island om kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen.

Signed in duplicate at ... on ... in the English language.

Undertegnet i to eksemplarer i ... den ... på engelsk.

For Norway

For Iceland

For Norge

For Island

